

a vrivajo se nam nehoté misli: kdaj se najde šolnik, kateri bi nam spisal pevsko šolo za prvi pouk po notah.

Res je, da ima tudi Foersterjeva šola začetne vaje pisane v našem zmislu, toda ta šola je namenjena pouku petja na srednjih šolah; zato so tudi prve vaje (začetne) jako skržne. Foersterjeva šola bo dobro došla vsem onim pevskim zborom, kateri skrbé s poukom za mladi narastaj in prav živo jim jo priporočamo, — toda vpeljati jo v ljudsko šolo, zdi se nam pretežavna, preobširna in tudi predraga.

Kakšno delce pa potrebujemo za ljudsko šolo? Učni črteži nam jasno o tem govoré. V nemškem jeziku imamo prav izvrstno tako knjižico, Weinwurmovo „Elementargesangsbuch“. V tej tiči teoretična razprava, kar je je malim pevcem potrebne; razven tega obseza še toliko narodnih in drugih šolskih pesmij, da zadostuje vsem terjatvam učne tvarine.

Gospod Anton Nedvéd, naš priljubljeni skladatelj, preskrbel je ljudski šoli s „Slavčkom“ I., II. in III. dosti gradiva za petje, a kje so začetne vaje? Predno pevček poje po „Slavčku“, treba ga je vpeljati v petje po notah. Te vaje naj bi bile toli jednostavne, kratke in lahke, da bi se že smele dati v roke učencem drugega šolskega leta. Delce moralo bi biti tudi jako nizke cene, da bi si jo omislil lahko vsak, tudi ubog učenec. Tudi narodna pesem zavzemala naj bi v tej šoli odlično mesto. Res je, malo je pripravnih narodnih pesmij za mladino, a temu se pomaga s tem, da se melodija narodne pesmi obdrži in se ji podtaknejo primerne besede.

Veliko nam je še na jeziku, toda zamera ne izostane, če svoje tovariše opozorimo, naj bi petje v šoli z večjim zanimanjem poučevali, kakor se žalibog godi. Petje blaži srcé in v tem duhu poprimimo se tudi tega predmeta, toliko važnega za harmonični razvoj duha.

Tudi o pouku petja bomo še kdaj spregovorili a danes imamo namero: opozoriti slovenske skladatelje na potrebo „začetne pevske šole“.

—r.

Z Rake. (Alojzij Malenšek umrl). Dne 10. t. m. je pri svojem sinu, posestniku v Zalogah, umrl 77 let stari umirovljeni učitelj gosp. Alojzij Malenšek. Ranjki je služboval 39 let v svojem rojstvenem kraju na Raki. V letu 1849. so ga volili županom; županoval je 16 let. Bil je ranjki zelo izobražen učitelj, kajti zvršil je bil v Rudolfovem 6 latinskih sol in v Ljubljani zadnja 2 razreda. Zadnje leto šolanja je bil opešal njegov oče, bivši učitelj na Raki; torej je moral ranjki Alojzij zapustiti šolo ter je šel pomagat poučevati mladino na Rako, kjer je tudi do smrti ostal. V letu 1869. se je bil odpovedal učiteljski službi ter je bil deloma pri svojem sinu, deloma pri deželnem poslanci gosp. Viljem Pfeiferji, s katerim sta prav prijateljsko živela. Kako je bil ranjki spoštovan in priljubljen, pokazal je njegov pogreb, ker spremilo ga je ljudstvo iz vse fare. Blagorodni gosp. Viljem Pfeifer mu je položil na krsto lep venec s trakom. Užival je ranjki prav nizko pokojnino, samo 100 glđ. na leto. Zapustil je 67 let staro vdovo, s katero sta 52 let skupaj živela. V m. p.!

Frančišek Lunder — Raka.

Vestnik pedagoškega društva v Krškem.

Za leto 1889. so plačali letnino: Gg. Žumer Andrej, c. kr. okr. šolski nadzornik v Ljubljani; Pintar Matej, kaplan v Št. Ruprtu; Vrhovnik Ivan, župnik v Št. Gotardu; Leban Anton, nadučitelj v Komnu; Koncilija Frančišek nadučitelj v Žužemberku; Šmorancer Jos., učitelj v Žužemberku; Clarici Ernesta, učiteljica v Žužemberku; Valenta Božidar, nadučitelj v Ljubljani; dr. Romih Tomaž mešč. učitelj v Krškem; šola v Mokronogu; Pletnar Jakob, nadučitelj v Veliki Dolini; Podkrajšek Hinko, učitelj v Radovljici; Marolt Marija, učiteljica v Raljami; Homann Friderik, kr. šol. nadzornik v Ljubdovljici; Roblek Aleš, predsednik kr. šol. sv. v Radovljici; meščanska šola v Krškem; Zupin Lavoslav, učitelj v Brusnicah; Bauer Ana, učiteljica v Radečah; Clarici Marija, učiteljica v Šmarjeti; Donati Amalija, učiteljica v Čatežu; Kaligar Karol, učitelj v Križevem; Kural Kristina, učiteljica v Št. Jerneji;

Kalin Josipina, učiteljica v Kostanjevici; Lavrič Fran, nadučitelj v Škocijanu; Levec Ivan, učitelj v Mokronogu; Lunaček Aleks., učitelj na Trebelnem; Pirnat Marijana, učiteljica v Škocijanu; Šmitik Franja, učiteljica v Boštanji; Trost Karol, učitelj v Št. Jerneji; Vrežic Ivan, učitelj na Raki; Anžiček Ferdo, uradnik v Krškem; Kozole Anton, učitelj na Vidmu; Klein Anton, c. kr. uradnik v Krškem; Hiti Matija, nadučitelj v Slavini; Strupi Jakob, beneficijar v Domžalah; Štruncelj Justina, učiteljica v Komnu; Slavc Frančišek, učitelj v Radečah; Kcel Alojzij, učitelj v Ihanu; Trost Frančišek, učitelj v Vodichah; Malenšek Srečko, učitelj v Gor. Tuhinji; Klančar Avgusta, učiteljica v Kamniku; Kenda Matija, učitelj na Sedlu; Kenda Josip, učitelj v Libušnjah; Dimnik Jakob, učitelj v Postojini; okrajna učit. knjižnica v Postojini; Thuma Ivan, c. kr. okr. šol. nadz. v Postojini; Rudolf Ivan, učitelj v Vrabčah; Vršec Fran,

c. kr. notar v Sevnici; Pirnat Milka, učiteljica v Ormoži; Perko Josip, učitelj v Šmihelu; okrajna učit. knjižnica v Gorici; Kante Matè, šol. voditelj v Sežani; Kosi Anton, učitelj v Središči; Lavrič Josip, učitelj v Gradci; Kožuh Josip, c. kr. profesor v Kopru; Štukelj Ivan, učitelj pri Sv. Lovrenci; Roth Ana, učiteljica v Komendi; Požar Anton, nadučitelj v Radečah; Drnjač Tomo, nadučitelj v Sevnici; Stante Jakob, učitelj na Dobovi; Kolnik Avgusta, učiteljica v Novi Vasi; Četina Ivan, učitelj v Laškem; okrajna učit. knjižnica v Tolmini; Strmšek Vekoslav, učitelj pri Sv. Petru; Vašica Roman, c. kr. inženir

v Krškem; Luznik Alojzij, učitelj v Škrbini; Luvini Peter, učitelj v Vojsčici; Starec Jakob, učitelj v Gorjanskem; Tance Avgust, učitelj v Komnu; Kosovel Anton, učitelj v Dutovljah; Benigar Anton, učitelj v Tomaji; Praedika Jakob, c. kr. profesor v Ljubljani; Marolt Fran, učitelj na Brdu; šola v Dol. Logatci; Kerne Ivan, nadučitelj v Gor. Logatci; Pavlin Jadviga, učiteljica v Gor. Logatci; Žirovnik Josip, nadučitelj v Begunjah; Benedek Josip, nadučitelj v Planini; Repič Peter, nadučitelj na Unci; Kabaj Miha, učitelj v Hotedršici; Potokar Alojzij, učitelj v Toplicah. (Dalje prih.) **Odbor.**

Vestnik.

Friderik Križnar †. Stolni župnik kanonik Friderik Križnar, porojen dne 24. malega srpana 1840. l. na Biedu, od l. 1872. do 1886. bivši c. kr. profesor na ljubljanski veliki realki, duhovnik v vseh krogih obče čislán in priljubljen, umrl je dne 27. t. m. v Ljubljani. R. I. P.

Osobne vesti. Predsednik c. kr. okrajnega šolskega sveta novomeškega, vladni svetnik g. Jožef Ekel, stopil je v pokoj in na njegovo mesto je prišel okrajni glavar g. Friderik vitez Schwarz kot predsednik okrajnega šolskega sveta. — Gospa Koncilijska je postala začasna učiteljica v Mirni Peči (novomeški okraj); gospodičina Josipina Fortunova začasna učiteljica v Velikem Gabru (litijški okraj); gospodičina M. Jamšekova začasna učiteljica v Domžalah (kamniški okraj). Gospodičina Marijana Pirnatova, učiteljica v Škocijanu (krški okraj) je dobila stalno službo v Škocijanu v Junski dolini na Koroškem, kamor odide koncem meseca svečana. — Umirovljeni učitelj g. Ivan Dolinar, namestni učitelj v Veliki Dolini, vrnil se je na Studenec kot namestni učitelj. — Na drugo učiteljsko mesto v Spodnji Idriji je prišla gospodičina učiteljica Marija Žigonova.

Ljubljansko šolstvo. Gg. Božidar Valenta, nadučitelj in vodja na mestni nemški deški ljudski šoli in Ivan Belè, učitelj I. vrste na prvi mestni petrazredni ljudski šoli sta dobila drugo starostno doklado. — Mestna učiteljica Nežika Zupanova in mestna podučiteljica Emilija Witschlova sta nastopili dne 24. prosinca svoji novi službi. — Nadležna hripa posegla je občutno tudi v šolske kroge in motila redni pouk. V mestni nemški deški ljudski šoli je bilo treba zaradi bolezni učiteljskega osebja vpeljati začasno poludnevni šolski pouk. — Sploh je za hripo obbolelo med šolsko mladino ljubljansko dotlej, ko je bolezen dosegla svoj vrhunec, 401 dečkov in deklic ali 148% vseh otrok. Najbolj sta bili prizadeti uršulinska in sent-jakopska šola.

Iz našega društva. Od zadnjega izkaza so društvenino plačali gg.: Bahovec Francišek,

učitelj v Ljubljani za 1890. l.; Cepnder Jakob, učitelj v Leskovcu za 1890. l.; Galè Francišek, učitelj v Šiški pri Ljubljani za 1889. in 1890. l.; Govekar Francišek, nadučitelj v Šiški za 1889. l.; Gross Peter, nadučitelj v Zagorji za 1890. l.; Kramar Miroslav, učitelj v Škofji Loki za 1890. l.; Krenner Bogomir, učitelj v Škofji Loki za 1890. l.; Režek Jurij, učitelj v Kranji za 1889. l.; Stegnar Feliks, c. kr. učitelj v Ljubljani za 1889. l.; Traven Jožef, učitelj v Naklem za 1889. in 1890. l.; Valenta Božidar, nadučitelj v Ljubljani za 1889. l.; Vrančič Anton, učitelj v Dolskem za 1890. l.; — Moos Julija, nadučiteljica v Ljubljani za 1890. l.; Korscheg Friderika, učiteljica v Ljubljani za 1890. l.; Zadrnkar Kristina, učiteljica v Šiški za 1890.

Prihodnji društveni večer bo dne 5. svečana, h kateremu se častiti društveniki uljudno vabijo.

V društveni sobi je na razpolaganje 26 različnih slovenskih, hrvaških, čeških, nemških, srbskih in bolgarskih listov.

Na državni obrtni šoli v Gradci se začne s 1. sušcem t. l. petmesečni učni tečaj za takšne ljudske učitelje na Kranjskem, ki že sedaj učé risanje na kakšni obrtni nadaljevalni šoli ali se hočejo za takšne šole v risanju usposobiti. Tisti, ki hočejo iti v ta učni tečaj, vložé naj svoje prošnje najpozneje do 8. svečana t. l. na c. kr. deželno vlado kranjsko ali na ravnateljstvo državne obrtne šole v Gradci.

Razpis častnega darila. Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Matica Slovenska“ po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 200 goldinarjev častnega darila povesti slovenski, obsežajoči najmenj 10 tiskovnih pól. Snov bôdi zajeta iz zgodovine, ali sploh iz življenja naroda slovenskega. Povest mora biti spisana tako, da po obliki in vsebini svoji ustreza umetniškimi zakonom pripovedne književnosti ter poleg tega ugoti literarnim namenom „Matice Slovenske“.

Pisatelj, kateremu se prisodi častno darilo iz novcev Jurčič-Tomšičeve ustanove, prejme vrhu tega za svojo povest še navadno pisateljsko nagrado, katero plačuje „Matica Slovenska“ po § 15. svojega pravilnega reda po 20—80 gld. za tiskovno pól.